

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 11. septembra 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) — Smernica 85/611/EHS — Článok 45 — Pojem ‚vyplácanie podielnikov‘ — Vydanie podielových listov na meno podielnikom“

Vo veci C-88/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Belgicko) z 24. januára 2013 a doručený Súdnemu dvoru 22. februára 2013, ktorý súvisí s konaním:

Philippe Gruslin

proti

Beobank SA, predtým Citibank Belgium SA,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. novembra 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- P. Gruslin, v zastúpení: L. Misson a J. Meyer, avocats,
- Beobank SA, predtým Citibank Belgium SA, v zastúpení: M. van der Haegen a A. Fontaine, avocats,
- belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux a M. Jacobs, splnomocnení zástupcovia,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Hottiaux, J. Rius a A. Nijenhuis, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. februára 2014,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 45 smernice Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. ES L 375, s. 3; Mim. vyd. 06/001, s. 139), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/26/ES z 29. júna 1995 (Ú. v. ES L 168, s. 7; Mim. vyd. 06/002, s. 269, ďalej len „smernica PKIPCP“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú pán Gruslin a Beobank SA, predtým Citibank Belgium SA (ďalej len „Beobank“), ktorý sa týka vydávania podielových listov podielových fondov Citiportfolios na meno (ďalej len „fondy Citiportfolios“).

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Smernica PKIPCP bola pred svojím zrušením smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, s. 32), ktorou bola smernica PKIPCP prepracovaná, niekoľkokrát zmenená. V čase vzniku skutkových okolností, ktorých sa týka konanie vo veci samej, sa však uplatňovala smernica PKIPCP.
- 4 Odôvodnenia 2 až 5 smernice PKIPCP v ich znení účinnom v čase vzniku skutkových okolností konania vo veci samej uvádzali:

„keďže vnútroštátne právo, ktoré upravuje kolektívne investovanie, by malo byť koordinované so zámerom zblížovať podmienky súťaže takýchto podnikov na úrovni spoločenstva za súčasného zaistenia účinnejšej a jednotnejšej ochrany pre držiteľa podielových listov; keďže takáto koordinácia uľahčí riadenie kolektívneho investovania riadeného v jednom štáte pri obchodovaní na trhu s jeho podielovými listami v iných členských štátoch;

keďže dosiahnutie týchto cieľov uľahčí odstraňovanie obmedzení pri voľnom pohybe podielových jednotiek [podielových listov – *neoficiálny preklad*] pri riadení podniku kolektívneho investovania v spoločenstve a takáto koordinácia pomôže vytvoriť európsky kapitálový trh;

keďže so zreteľom na tieto ciele je žiaduce, aby boli stanovené spoločné všeobecné pravidlá povolenia, dohľadu, štruktúry a činností vo vzťahu k podnikom kolektívneho investovania, ktoré vykonávajú členské štáty, a informácií, ktoré sa musia zverejňovať;

keďže používanie týchto spoločných pravidiel je dostatočnou zárukou pre udelenie oprávnenia podnikom kolektívneho investovania v členských štátoch, na ktoré sa uplatňujú príslušné opatrenia, ktoré sa vzťahujú na kapitálové pohyby a na obchodovanie na trhu s ich podielovými listami, bez toho, aby tieto členské štáty mohli zriaďovať takéto podniky a ich organizačné jednotky pri uplatňovaní akýchkoľvek iných opatrení než opatrení, ktoré v takýchto štátoch nepatria do oblasti, na ktorú sa vzťahuje táto smernica; keďže hoci podniky kolektívneho investovania riadeného v jednom členskom štáte obchodujú so svojimi podielovými listami na trhu iného členského štátu, musí podniknúť všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby podielníci v tomto inom členskom štáte mohli v členskom štáte ľahko uplatňovať svoje finančné práva a získať nevyhnutné informácie“.

5 Článok 1 ods. 6 smernice PKIPCP stanovoval:

„Pokiaľ predpisy o pohybe kapitálu a články 44 a 45 a článok 52 ods. 2 neustanovujú inak, žiadny členský štát nemôže použiť žiadne iné opatrenia v ktorejkoľvek oblasti pôsobnosti tejto smernice, pokiaľ ide o [podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP)] nachádzajúce sa v inom členskom štáte alebo pre podielové listy vydané takými PKIPCP tam, kde obchodujú na trhu s vlastnými podielovými listami v rámci svojho územia.“

6 Podľa článku 4 ods. 1 tejto smernice:

„Žiadne PKIPCP nesmú prevádzkovať svoje činnosti, pokiaľ im nebude udelené povolenie príslušnými orgánmi toho členského štátu, v ktorom sa nachádzajú...“

Takéto povolenia sú platné vo všetkých členských štátoch.“

7 V oddiele VII smernice PKIPCP nazvanom „Osobitné ustanovenia pre PKIPCP, ktoré predávajú svoje podielové listy v inom členskom štáte než v tom, v ktorom majú svoje sídlo“, článok 44 ods. 1 uvádzal:

„PKIPCP, ktorý predáva svoje podielové listy v inom členskom štáte, musí rešpektovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré platia v príslušnom štáte a nie sú zahrnuté v opatreniach podľa tejto smernice.“

8 Článok 45 tej istej smernice znel takto:

„V prípadoch uvedených v článku 44 je PKIPCP povinný pri dodržiavaní zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení platných v štáte, kde sa podielové listy predávajú, prijať najmä také opatrenia, ktoré sú nevyhnutné, aby sa podielníkom v tomto štáte zabezpečilo vyplácanie, spätné odkúpenie a vykúpenie podielových listov a poskytovanie informácií o PKIPCP.“

9 Bod 1.10. uvedený v stĺpci 1 s nadpisom „Informácie týkajúce sa podielového fondu“ vzoru A pripojenému k tej istej smernici bol formulovaný takto:

„Podrobnosti o druhoch a hlavné charakteristiky podielových listov, najmä:

- povaha práva (vecné, osobné alebo iné) predstavovaná podielovým listom,
- pôvodné cenné papiere alebo osvedčenia poskytujúce dôkaz o vlastníckom práve; zápis v registri alebo na účte,
- charakteristiky podielových listov: zapísané alebo na doručiteľa...

...“

Belgické právo

10 Článok 138 druhý odsek zákona zo 4. decembra 1990 o finančných operáciách a finančných trhoch (*Moniteur belge* z 22. decembra 1990, s. 23800, ďalej len „zákon zo 4. decembra 1990“), v znení uplatniteľnom v čase vzniku skutkových okolností, uvádzal:

„Podnik kolektívneho investovania uvedený v prvom odseku musí určiť subjekt uvedený v článku 3 ods. 1 a 2, ktorý zabezpečí distribúciu podielníkom, predaj alebo odkúpenie podielových listov, ako aj prístupenie... informácií, ktoré podnik kolektívneho investovania musí poskytnúť.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 11 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania a spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že fond Citiportfolios je investičný fond zriadený podľa luxemburského práva, ktorého správu vykonáva spoločnosť založená podľa luxemburského práva Citiportfolios a ktorého depozitárnou bankou je spoločnosť založená podľa luxemburského práva – Citibank Luxembourg.
- 12 Prospekt fondu Citiportfolios distribuovala v Belgicku Beobank, ako subjekt určený zo strany spoločnosti Citiportfolios v súlade s článkom 138 druhým odsekom zákona zo 4. decembra 1990.
- 13 Pán Gruslin, belgický štátny príslušník s bydliskom v Belgicku, investoval medzi 12. a 24. januárom 1996 do fondu Citiportfolios priamym upísaním podielových listov v spoločnosti Citibank Luxembourg. Spoločnosť Beobank nefigurovala ako miesto upísania a nedostala v tejto súvislosti žiadnu províziu.
- 14 Dňa 9. septembra 1996 Citibank Luxembourg ukončila s účinnosťou od 17. septembra 1996 všetky účtovné a obchodné vzťahy s pánom Gruslinom a vyzvala ho, aby si k tomuto dátumu vybral všetky finančné prostriedky a cenné papiere vedené na jeho účtoch. Citibank Luxembourg pánovi Gruslinovi oznámila, že ak jej nedá inštrukcie týkajúce sa toho, ako naložiť s podielovými listami vo fonde Citiportfolios, budú tieto podielové listy zapísané na jeho meno do registra podielových listov emitenta. Keďže pán Gruslin nezadal žiadne inštrukcie, Citibank Luxembourg 14. októbra 1996 vykonala tento zápis do registra.
- 15 V decembri 1996 sa pán Gruslin listom obrátil na Beobank, aby mu boli vydané osvedčenia o podielových listoch, ktoré boli zapísané na jeho meno v registri podielnikov fondu Citiportfolios. Beobank odpovedala, že vzhľadom na to, že si podielové listy kúpil priamo v Citibank Luxembourg, nemá ich v zložke založenej na meno pána Gruslina v Beobank. Beobank pánovi Gruslinovi oznámila, že zložku postúpila na ďalšie spracovanie spoločnosti Citibank Luxembourg.
- 16 Dňa 14. januára 2008 začal pán Gruslin na Tribunal de commerce de Bruxelles konanie, v ktorom sa domáhal, aby bolo spoločnosti Beobank uložené vydať uvedené osvedčenia, aby tak mohol preukázať vlastnícke právo k podielovým listom, ktoré upísal. Keďže nemal úspech vo veci, po ukončení konania pred týmto súdom podal proti rozhodnutiu uvedeného súdu odvolanie, v ktorom sa opieral najmä o článok 138 druhý odsek zákona zo 4. decembra 1990.
- 17 Rozsudkom z 11. januára 2011 Cour d'appel de Bruxelles vyhlásil návrh, ktorý podal pán Gruslin, smerujúci k vydaniu predmetných osvedčení za nedôvodný, pričom najmä uviedol, že keďže článok 138 druhý odsek zákona zo 4. decembra 1990 predstavuje prebratie článku 45 smernice PKIPCP do belgického práva, musí sa pojem „distribúcia“ použitý v tomto článku chápať tak, že sa nevzťahuje na vydanie podielových listov, ako uvádza pán Gruslin, ale na „vyplácanie“ podielnikov.
- 18 Pán Gruslin podal proti tomuto rozsudku dovolanie. Na podporu tohto dovolania najmä uvádza, že podľa článku 138 druhého odseku zákona zo 4. decembra 1990 je vydávanie podielových listov súčasťou úloh, ktoré pre Citiportfolios boli zverené Beobank.
- 19 Za týchto podmienok Cour de cassation rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 45 smernice [PKIPCP] vykladať v tom zmysle, že pojem ‚vyplácanie podielnikov‘ zahŕňa aj vydanie podielových listov na meno podielnikom?“

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

- 20 Podaním zo 6. marca 2014, doručeným do kancelárie Súdneho dvora 10. marca 2014, pán Gruslin po tom, čo boli 13. februára 2014 prednesené návrhy generálneho advokáta, požiadal podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora o opätovné otvorenie ústnej časti konania, pričom v podstate uviedol, že generálny advokát v bode 48 svojich návrhov uvádzal celkom novú právnu zásadu, ktorou sa účastníci konania vo svojich vyjadreniach nezaoberali.
- 21 Po prvé podľa článku 83 svojho rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o začatí alebo opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 štatútu.
- 22 Po druhé na základe článku 252 druhého odseku ZFEÚ má generálny advokát za úlohu nestranne a nezávisle predkladať na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. Pri výkone tejto úlohy môže v prípade potreby skúmať návrh na začatie prejudiciálneho konania v širšom kontexte, než je kontext presne vymedzený vnútroštátnym súdom alebo účastníkmi konania vo veci samej. Vzhľadom na to, že Súdny dvor nie je viazaný ani návrhmi generálneho advokáta, ani odôvodnením, ktorým k nim dospel, nie je nevyhnutné opätovne začať ústnu časť konania podľa článku 83 rokovacieho poriadku zakaždým, keď generálny advokát uvedie právny aspekt, ku ktorému sa účastníci konania nevyjadrili (rozsudok Pohotovosť, C-470/12, EU:C:2014:101, bod 22 a citovaná judikatúra).
- 23 V prejednávanej veci sa však Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že má k dispozícii všetky informácie na zodpovedanie predložených prejudiciálnych otázok a že pripomienky, ktoré mu boli predložené na pojednávaní, okrem iných aj pánom Gruslinom, sa týkali týchto skutočností.
- 24 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť návrh smerujúci k opätovnému otvoreniu ústnej časti konania.

O prejudiciálnej otázke

- 25 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či povinnosť stanovenú v článku 45 smernice PKIPCP, podľa ktorej je PKIPCP, ktorý predáva svoje podielové listy na území iného členského štátu, než v ktorom má svoje sídlo, povinný zabezpečiť podielníkom vyplácanie v členskom štáte, kde sa podielové listy predávajú, treba vykladať tak, že zahŕňa vydávanie osvedčení podielníkom o vlastníctve podielových listov, ktoré sú zapísané na ich meno v emitentovom registri podielníkov.

O prípustnosti

- 26 Európska komisia vyjadruje pochybnosti o prípustnosti prejudiciálnej otázky najmä z dôvodu, že pán Gruslin sa sám vydal do Luxemburska, aby upísal podielové listy priamo v spoločnosti Citibank Luxembourg, hoci cieľ, ktorý sleduje smernica PKIPCP sa vzťahuje skôr na ochranu podielníkov, ktorí realizujú investície prostredníctvom sprostredkovateľa so sídlom v inom členskom štáte, než je členský štát sídla PKIPCP. Podľa Komisie sa teda táto smernica nevyhnutne na spor v konaní vo veci samej neuplatní.

- 27 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora konanie, ktoré upravuje článok 267 ZFEÚ, je nástrojom spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi, prostredníctvom ktorého Súdny dvor poskytuje týmto súdom výklad práva Únie potrebný na vyriešenie sporov, ktoré prejednávajú (pozri najmä rozsudok *Fish Legal a Shirley*, C-279/12, EU:C:2013:853, bod 29 a citovanú judikatúru).
- 28 Pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na svoju vlastnú zodpovednosť a ktorých správnosť Súdny dvor neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Zamietnuť návrh vnútroštátneho súdu na začatie prejudiciálneho konania Súdny dvor možno len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili (pozri najmä rozsudok *Fish Legal a Shirley*, EU:C:2013:853, bod 30 a citovanú judikatúru).
- 29 Na jednej strane je nesporné, že fond *Citiportfolios* má sídlo v Luxembursku a že jeho podielové listy sa predávali v Belgicku. Na druhej strane cieľom článku 138 druhého odseku zákona zo 4. decembra 1990 bolo prebratie článku 45 smernice PKIPCP do belgického práva, preto sa pán Gruslin opieral o tieto ustanovenia, aby tak dosiahol vydanie osvedčení, ktorých sa týka konanie vo veci samej. V dôsledku toho, ako uviedol generálny advokát v bode 22 svojich návrhov, nezdá sa, že by prejudiciálna otázka, ktorá sa týka striktného výkladu tohto článku, bola bez súvisu s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej.
- 30 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prejudiciálna otázka je prípustná.

O veci samej

- 31 Smernica PKIPCP nedefinuje pojem „vyplácanie podielnikov“ uvedený v jej článku 45.
- 32 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a pôsobnosť, si v zásade vyžaduje v celej Európskej únii autonómny a jednotný výklad, ktorý musí zohľadňovať kontext tohto ustanovenia a cieľ sledovaný príslušnou právnou úpravou (rozsudok *Fish Legal a Shirley*, EU:C:2013:853, bod 42 a citovaná judikatúra).
- 33 Z odôvodnení 2 až 4 smernice PKIPCP vyplýva, že na účely zabezpečenia voľného predaja podielových listov PKIPCP v rámci Únie má táto smernica za účel koordinovať vnútroštátnu právnú úpravu, ktorou sa spravujú PKIPCP tak, aby sa jednak v Únii zblížovali podmienky súťaže medzi takýmito podnikmi a jednak zaistila účinnejšia a jednotnejšia ochrana podielnikov. Na tento účel smernica stanovuje minimálne spoločné pravidlá týkajúce sa povolenia, dohľadu, štruktúry, činností a informácií, ktoré musia PKIPCP zverejňovať.
- 34 Z článku 1 ods. 6 smernice PKIPCP v spojení s jej odôvodnením 5 vyplýva, že voľný predaj podielových listov PKIPCP v rámci Únie predpokladá pre PKIPCP so sídlom v jednom členskom štáte možnosť predávať ich podielové listy v inom členskom štáte bez toho, aby podliehali akýmkoľvek iným opatreniam v ktorejkoľvek oblasti pôsobnosti smernice PKIPCP.
- 35 Podľa článku 4 ods. 1 uvedenej smernice žiadne PKIPCP nesmú prevádzkovať svoje činnosti, pokiaľ im nebude udelené povolenie príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom sa nachádzajú, a takéto povolenie je platné vo všetkých ostatných členských štátoch.

- 36 Rovnako článok 44 ods. 1 tej istej smernice uvádza, že pokiaľ PKIPCP predáva svoje podielové listy v inom členskom štáte, než je štát jeho sídla, musí rešpektovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré platia v príslušnom štáte a nie sú zahrnuté v opatreniach podľa smernice PKIPCP.
- 37 Článok 45 tejto smernice však v rovnakej situácii uvádza, že PKIPCP má prijať najmä také opatrenia, ktoré sú nevyhnutné, aby sa podielnikom v tomto štáte zabezpečilo vyplácanie, spätné odkúpenie a vykúpenie podielových listov a poskytovanie informácií o PKIPCP. Toto ustanovenie spresňuje, že tieto opatrenia treba prijať pri dodržiavaní zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení platných v štáte, kde sa podielové listy predávajú.
- 38 Z odôvodnenia 5 smernice PKIPCP vyplýva, že jej článok 45 má za cieľ zabezpečiť existenciu mechanizmu, ktorý podielnikom umožní jednoducho uplatňovať svoje finančné práva v členskom štáte, v ktorom PKIPCP predáva podielové listy, ako aj šíriť v tomto členskom štáte informácie, ktoré má PKIPCP poskytovať podielnikom.
- 39 V tomto kontexte treba poznamenať, že aj keď množstvo služieb, ktoré Beobank uvádza vo svojich pripomienkach, môže súvisieť s upisovaním a držbou podielových listov PKIPCP, zo znenia článku 45 smernice SKIPCP vyplýva, že v členskom štáte, v ktorom sa podielové listy predávajú, je tento subjekt povinný zabezpečiť iba vyplácanie, spätné odkúpenie alebo vykúpenie podielových listov podielnikom a poskytovanie informácií.
- 40 V dôsledku toho treba konštatovať, že v záujme realizácie účinnejšej a jednotnejšej ochrany podielnikov normotvorca Únie považoval za potrebné a zároveň postačujúce uložiť PKIPCP povinnosť zabezpečiť podielnikom v členskom štáte, kde sa predávajú podielové listy, služby uvedené v predchádzajúcom bode.
- 41 Najmä ustanovenia smernice PKIPCP, ktoré upravujú finančné práva podielnikov a informačné povinnosti, ktoré má PKIPCP voči podielnikom, neobsahujú žiadne ustanovenie týkajúce sa podrobností o predstavení, držbe a pohybe podielových listov PKIPCP, ani pokiaľ ide o dôkazy vlastníckeho práva k podielovým listom na účely výkonu práv s nimi spojených ich majiteľom.
- 42 Ako poznamenal generálny advokát v bode 32 svojich návrhov a tiež Komisia, forma, v akej je podielový list vydaný, je vnútorne spojená so spôsobom, akým možno preukázať vlastnícke právo k podielovým listom a vykonávať práva s nimi spojené.
- 43 V tejto súvislosti treba poznamenať, že bod 1.10. uvedený v stĺpci 1 s nadpisom „Informácie týkajúce sa podielového fondu“ vzoru A pripojeného k smernici PKIPCP uvádza informácie, ktoré majú byť poskytnuté podielnikom, pokiaľ ide o druh a hlavné charakteristiky podielových listov, ktoré majú PKIPCP emitovať, vrátane formy ich predstavenia, teda či budú pôvodnými cennými papiermi alebo osvedčeniami poskytujúcimi dôkaz o vlastníckom práve alebo nakoniec zápismi v registri alebo na účte, ako aj údaj o tom, či podielové listy budú vydané na meno alebo na doručiteľa.
- 44 V dôsledku toho, ako uviedol generálny advokát v bode 29 svojich návrhov, treba dôjsť k záveru, že smernica PKIPCP vyššie uvedené otázky neupravuje a obmedzuje sa na stanovenie povinnosti informovať v tejto súvislosti podielnikov.
- 45 Podielnik sa teda nemôže opierať o článok 45 tejto smernice a najmä o povinnosť PKIPCP zabezpečiť vyplácanie podielnikov v členskom štáte, v ktorom sa podielové listy predávajú, aby získal finančnú službu od tohto subjektu, a to vydanie osvedčenia preukazujúceho vlastnícke právo k podielovým listom, ktoré upísal.

- 46 Takýto výklad potvrdzuje článok 19 ods. 3 písm. m) smernice 2009/65 v spojení s jej odôvodnením 22. Z tohto ustanovenia totiž výslovne vyplýva, že na obsah registra podielnikov, organizáciu správy, ako aj umiestnenie tohto registra sa uplatňujú pravidlá domovského členského štátu PKIPCP alebo organizačné opatrenia správcovskej spoločnosti.
- 47 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že povinnosť stanovená v článku 45 smernice PKIPCP, podľa ktorej je PKIPCP, ktorý predáva svoje podielové listy na území iného členského štátu, než v ktorom má svoje sídlo, povinný zabezpečiť podielnikom vyplácanie v členskom štáte, kde sa podielové listy predávajú, sa má vykladať tak, že nezahŕňa vydávanie osvedčení podielnikom o vlastníctve podielových listov, ktoré sú zapísané na ich meno v emitentovom registri podielnikov.

O trovách

- 48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Povinnosť stanovená v článku 45 smernice Rady 85/611/EHS z 20. decembra 1985 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/26/ES z 29. júna 1995, podľa ktorej je podnik kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov, ktorý predáva svoje podielové listy na území iného členského štátu, než v ktorom má svoje sídlo, povinný zabezpečiť podielnikom vyplácanie v členskom štáte, kde sa podielové listy predávajú, sa má vykladať tak, že nezahŕňa vydávanie osvedčení podielnikom o vlastníctve podielových listov, ktoré sú zapísané na ich meno v emitentovom registri podielnikov.

Podpisy